

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.539 van 10 maart 2002
in de zaak A. 117.852/XIV-8972**

In zake : XXX
 verblijvende te 1820 Melsbroek

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX op 10 maart 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de bevestigende beslissing van weigering van toegang van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2002, op dezelfde dag betekend aan de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 10 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op de beschikking van 10 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 maart 2002, om 10.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van artikel 2, §§ 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat hij dit middel uiteenzet als volgt:

“Dat echter de motivering moet betrekking hebben op de ingeroepen feiten, waarbij melding moet worden gemaakt van de toepasselijke juridische regels en waarbij dient gemeld te worden hoe en waarom deze juridische regels hebben aanleiding gegeven tot de genomen beslissing;

Bovendien stelt de wet dat de motivering afdoende dient te zijn. Teneinde als afdoende kunnen beschouwd te worden dient de motivatie steun te vinden in het administratief dossier en alle elementen die ter kennis van de administratie werden gebracht in overweging te nemen. Dat in feite de motivering van de bestreden beslissing manifest tegenstrijdig en onwaar is;

De identiteit en de Bihari afkomst van verzoeker worden niet in twijfel getrokken;

De contradicties die aangehaald worden, dienen te worden genuanceerd

Verzoeker is steeds heel depressief en verward, ingevolge de moord op zijn vader en zijn gezondheidstoestand;

Ook dient rekening te worden gehouden met de heel approximatieve vertaling die van het relaas van verzoeker gemaakt werd;

Het Commissariaat stelt ten onrechte dat verzoeker de Bengaalse nationaliteit zou kunnen verwerven en dat verzoeker van een eerlijk proces zou kunnen genieten. Het commissariaat houdt hierbij geen enkele rekening met de Bihari afkomst van verzoeker, die te cumuleren is met het verschil in de sociale niveau's waartoe de tegenstanders behoren;

De intoxicatie met arseen van verzoeker levert, voor zover als nodig, nogmaals het bewijs, dat Bihari als mens totaal verwaarloosd worden door de regering, en dat hun elementaire rechten worden ontnomen.

Dat het Commissariaat zonder enig bewijs beweert dat verzoeker in geval van eventueel proces, van een eerlijk proces zou kunnen genieten door te verwijzen naar één document en naar de Grondwet;

Dat verder dient te worden vastgesteld dat het verslag van 02.2000 van de US Department Service dat in dit geval niet genoemd wordt maar waarop het Commissariaat zich fundeert om te beweren dat verzoeker degelijk geen gevaar zou lopen in geval van proces, enkel en alleen maar betrekking heeft met hetgeen waar te nemen zou zijn "in de hogere niveau's van het rechtssysteem." Uit geen enkel element van het dossier blijkt dat verzoeker zich zou dienen te verweren voor een "hogere niveau" van het rechtssysteem ; Evenmin blijkt dat verzoeker ooit de kans zou krijgen om tot dat hoger niveau te komen, o.m. rekening houdende met zijn Bihari afkomst;”

Overwegende dat de bestreden beslissing als volgt wordt gemotiveerd

:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen niet eensluidend zijn, waardoor de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas in ernstige mate wordt aangetast.

Zo verklaarde u uitdrukkelijk voor de Dienst Vreemdelingenzaken nooit te zijn opgesloten.

Voor het Commissariaat-generaal daarentegen, beweerde u dat de Bengaalse politie u gedurende vijf dagen zou opgesloten en gefolterd hebben (zie gehoor, p. 3).

Voorts verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw broer in 1998 door de politie werd opgepakt en drie maanden in de gevangenis heeft doorgebracht terwijl u in dringend beroep uitdrukkelijk stelde dat uw broer nooit werd aangehouden en nooit werd opgesloten (zie gehoor, p. 3-bis).

Ook met betrekking tot uw beweerde problemen met Bengaalse jongeren dienen enkele anomalieën te worden vastgesteld. Zo repte u voor de Dienst Vreemdelingenzaken, in tegenstelling met uw verklaringen in dringend beroep, met geen woord over de slagen die men u in 1989 zou hebben toegebracht (zie gehoor, p. 3).

In dezelfde context is het bevreemdend te noemen dat u voor het Commissariaat-generaal pas in laatste instantie sprak over de schotwonde die u na een confrontatie met Bengaalse jongeren zou opgelopen hebben (zie gehoor, p. 6-bis). Dit, terwijl u het aanvankelijk in dringend beroep enkel had over slagen die u in 1996 zou gekregen hebben (zie gehoor, p.3). Het feit dat u de beweerde schietpartij niet precies in de tijd weet te situeren, doet bovendien nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas hieromtrent. Wat het probleem van uw nationaliteit betreft, moet worden opgemerkt dat uw verklaring als zou aan Bihari's de Bengaalse nationaliteit worden ontzegd, niet overeenstemt met een objectief gegeven. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (Bihari's in Bangladesh Ministerie van Buitenlandse Zaken, Nederland, mei 1998), blijkt immers dat kinderen van Bihari's die geboren werden na 25 maart 1971, zonder meer de Bengaalse nationaliteit verkrijgen. Zij zijn Bangladeshi vanaf hun geboorte en genieten dienovereenkomstig alle rechten verbonden aan dat staatsburgerschap.

De door u neergelegde identiteitskaart en het attest van "SPGRC" bewijzen weliswaar dat u een Bihari bent uit 'Geneva Camp', maar impliceren niet dat de Bengaalse nationaliteit u door de bevoegde autoriteiten zou zijn geweigerd. In bovenstaande context heeft u dan ook niet aannemelijk gemaakt waarom u, om één van de redenen zoals voorzien in de Geneefse Conventie, geen beroep kon doen op de bevoegde Bengaalse gerechtelijke autoriteiten om de valse aantijgingen (beschuldiging van moord op uw vader) via een eerlijk en onpartijdig proces te weerleggen. De Bengaalse grondwet voorziet immers in een onafhankelijk rechtssysteem waarbij de hogere niveaus van het gerechtelijk apparaat vaak tegen de regering pleiten. Ook beschikt de beklaagde over het recht een advocaat te raadplegen, procesmateriaal in te kijken en getuigen op te roepen (Immigration and Nationality Directorate, april 2000, art. 4.2.2 en art 4.2.4).

Tenslotte vormt het door u neergelegde medisch attest, in het licht van bovenstaande

vaststellingen, geen bewijs dat de door u opgelopen verwondingen gerelateerd kunnen worden aan de door u vermelde feiten.";

Overwegende dat verzoeker de contradicties in zijn verklaringen niet betwist; dat hij echter stelt dat deze contradicties te wijten zijn aan zijn slechte gezondheidstoestand, aan het feit dat hij “steeds heel depressief en verward” is ingevolge de moord op zijn vader, en aan de “heel approximatieve vertaling” van zijn relaas; dat deze beweringen evenwel niet worden gestaafd; dat in het door verzoeker neergelegde afschrift van de uitslag van een laboratoriumonderzoek en

waaruit blijkt dat arseen werd teruggevonden in zijn bloed niets wordt gesteld omtrent zijn vermogen waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen; dat geen enkel stuk wordt neergelegd waaruit kan blijken dat verzoeker “heel depressief en verward” is en dat deze toestand er de oorzaak van is dat door hem contradictorische verklaringen werden afgelegd; dat verzoeker evenmin aanduidt op welke wijze de beweerde “approximatieve vertaling” zijn verklaringen onjuist zouden hebben weergegeven;

Overwegende voorts dat verzoekers standpunt dat de commissaris-generaal “ten onrechte” stelt dat hij de Bengaalse nationaliteit zou kunnen verwerven en dat hij een eerlijk proces zou kunnen genieten, een loutere bewering is die niet door concrete gegevens wordt gestaafd, terwijl de commissaris-generaal zich wat verzoekers nationaliteit betreft steunt op een door verzoeker niet betwist document van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van mei 1998, en wat de toegang tot de rechter betreft verwijst naar de Bengaalse Grondwet die een onafhankelijk rechtssysteem voorziet en naar de artikelen 4.2.2. en 4.2.4. van het Immigration and Nationality Directorate van april 2000, elementen die door verzoeker evenmin worden betwist; dat het door verzoeker aangehaalde “verslag van 02.2000 van de US Department Service” niet in de aangevochten beslissing wordt vermeld; dat het geen deel uitmaakt van de motivering van de aangevochten beslissing; dat er geen rekening mee kan worden gehouden;

Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van “de principes van behoorlijk bestuur, principes van machtsoverschrijding en de en de schending van de algemene principes van het recht op een eerlijke en openbare behandeling van het proces”; dat hij dit middel uiteenzet als volgt:

“Dat deze principes de administratie een voorzichtigheid en zorgvuldigheid opleggen bij de behandeling van dossiers die aan hun beoordeling worden voorgelegd;

De rechtspraak van de Raad van State is in dit kader zeer duidelijk (...); De beslissing van de Commissaris Generaal getuigt van een uitzonderlijke achteloosheid waarmee hij het dossier van verzoeker heeft behandeld, gezien de snelle en summiere behandeling hoewel er voldoende aanwijzingen bestaan om te besluiten dat er een reële vrees bestaat voor zijn leven en zij fysieke integriteit in geval verzoeker zou terugkeren naar zijn land,

Verzoeker verwijst in dit verband naar de argumenten uiteengesteld in zijn 1/ middel, en o.m. de verkeerdelijke lezing van het verslag van 02.2000 i.v.m. de kansen van verzoeker tot een eerlijk proces;

De bestreden beslissing is bijgevolg strijdig met het principe van behoorlijk bestuur en schendt tevens het recht op een eerlijke behandeling van de zaak;

Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is bevonden; dat hieruit volgt dat ook het tweede middel, dat verwijst naar “de argumenten uiteenge(zet) in (het) 1/ middel” evenmin ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien maart tweeduizend en twee, door :

de HH.	J. BOVIN	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

J. BOVIN.